

have stillet her i Salen, og som man har tilladt sig at betegne paa den af mig anførte Maade. De Ting, vi have forlangt til Fordel for den almindelige Del af Befolkningen ville ubetinget medføre økonomisk Fordel, de ville ubetinget skabe nye Indtægter i Statskassen, de ville gjøre den almindelige Befolkning mere selvstændig og mere velstaaende, bidrage til, at den i større Grad kunde arbejde og sølgelig faae større Nydeevne saavel til Samfundet som til Staten i det Hele, end Tilfældet er nu; men de Ting, de Herrer forlange, de militærifiske Foranstaltninger overhovedet, det er, det vil de Herret ikke benegte, uproduktive Ting, der aldrig vil medføre nogensthemst Indtægt, men kun bestandig vil medføre fornyede og forøgede Udgifter til deres Vedligeholdelse. Jeg skal blot eksempelvis nævne et for de ærede Medlemmer, der virkelig tro, at vi kunne naae paa Hvide med de civiliserede Stater, som man kalder dem, der stræbe efter at anskaffe de bedst mulige Skydevaaben. Jeg skal minde de Herrer om, hvad de selvfølgelig vide, men hvad de ikke saa gjerne omtale, at Tyskland nu er isærd med at anskaffe sig det tredje nye Gevær i Løbet af de sidste 16 Aar til Indførelse i Armeen. Tyskland er altsaa nu ved, uden at have haft nogen Krig og uden at have haft Leilighed til praktisk Prøve, at kassere de sidst anskaffede og ved at anskaffe det tredje nye Gevær i Løbet af 16 Aar til sin Arme. Tro de Herrer virkelig, at vi her kunne følge med, selv om der nu er forelagt en Geværlov, der senere vil komme til Behandling? Jeg tror ikke, vi have Evne til at følge med i den militærifiske Udvikling som andre Stater. Det staar for mig som fuldstændig umuligt, det staar for mig, at Landet gaar sin økonomiske Ruin imøde allerede med den Udvikling, som Militarismen har herhjemme, og jeg ønsker kun at sige, at de Herrer's Fordringer er saa umulige at bære for Landet, fordi de ere fuldstændig uproduktive, fordi det bestandig medfører forøgede Udgifter og Byrder for Befolkningen, medens derimod de Ting, vi have forlangt til Dphjælpning af de økonomiske Forhold vilde medføre fornyede Indtægter i Statskassen, og medføre, at Befolkningen i det Hele gif fremad i Velstand. De Herrer have jo ikke haft Spor af nogetsthemst tilovers for de Forslag, vi ere fremkomne med her i Thinget, til Trods for al deres Bestedenhed. Ja, vi have endog set, at det Thing her oven over i de sidste Dage have forkastet et Par imaa Forslag, som ogsaa vedrørte lignende Ting, som de, der ere indbragte af os. De Herrer her ovenover havde ingen Barmhjærtighed

overfor det, vi mente kunde tjene til Samfundets Vel, og jeg forstaar derfor ikke, hvorfor ærede Medlemmer her i Salen dog have nogen Jøselse for det; de Herrer forlange, der kun har været ulykkebringende for Stat og Samfund. Jeg er derfor ikke alene en Modstander af Krig, men ogsaa en principiel Modstander af det, som overhovedet gjør Krig muligt, nemlig Militarismen, og derfor er det mit Formaal og det Partis Formaal, hvortil jeg hører, at gjøre det mest Mulige for at formindste Antallet af Militarismens Tilhængere herhjemme ligesaa vel som der bliver arbejdet fra den Side i samme Retning overalt i Verden. Naar man nu har sagt, at man vil henbise denne Sag til Udvalg, og der fra enkelte Sider er sagt, at den der skal faae en grundig Behandling, det ærede Medlem fra Rjøge (Hørup) har jo sagt, at den skal blive saa grundig, at der ikke bliver nogetsthemst ud af den, at man i Virkeligheden ikke ønsker at fremme denne Sag — saa er det mig umuligt at forstaa, hvad man vil med en saadan Sag i Udvalg, naar man i det Hele ikke vil gjøre Nogetsthemst ud deraf. For mig staar det saaledes, at Militarismen er en Ulykke for vort Land, og derfor ikke fortjener at blive behandlet mere indgaaende, end den er bleven behandlet her i Salen. Der er fremført saa vægtige Argumenter imod den, at det er min Overbevisning, at det vil klare Befolkningens Begreber saa tilstrækkeligt, som det behøves, naar de Herrer ville drage her fra Salen og ud i Befolkningen og virke mod Militarismen, saaledes som der er talt her. Ligeledes sagde det ærede Medlem fra Leire (Holstein-Ledreborg), der jo er Ordfører for Oppositionen her i mange Sager: Vi staa paa det Standpunkt, at vi sige et absolut Nei til Fæstninger og Provvisorer. Ogsaa disse Udtalelser gjør det uforstaaeligt for mig, hvad man vil med Fæstninger i Udvalget. Hvorfor skjænte dem en yderligere Behandling, naar man er en absolut Modstander af Fæstningerne og af de provisoriske Foranstaltninger, som have gjort det muligt for Ministeriet at paabegynde Fæstningerne? Det forekommer mig, at man alene derved, at man henviser dette Lovforslag til Udvalg til videre Behandling, anerkjender, at dette Lovforslag fortjener samme Medfart som alle andre Lovforslag, der fremkomme her i Thinget; men det fortjener det efter min Mening ikke, og derfor er det mig umuligt at stemme for dette Lovforslags Overgang til anden Behandling og Henvisning til Udvalg. Jeg veed meget vel, at jeg sandsynligvis kommer til at staa fuldstændig ene i denne Sag paa dette Stand-